

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

12. avgust 2018

NEDELJA	19. MED LETOM
12.08.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Kristino Jelen, obl.</i> <i>ob 10h za +Franciško Krajnc, obl.</i>
Ponedeljek	Poncijan
13.08.	<i>ob 19h za +Heleno in Majdo Duša, obl.</i>
Torek	Maksimilijan Kolbe
14.08.	<i>ob 19h za +Petra Podvršnik, osmina</i>
Sreda	MARIJINO VNEBOVZETJE
15.08.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Ano, Antona in Jožeta Veber</i> <i>ob 10h za rajne Rednačove</i>
Četrtek	Rok
16.08.	<i>ob 19h za +Marjano Podvršnik, osmina</i>
Petek	Evzebij
17.08.	<i>ob 19h za rajne starše in vse Šupergerjeve</i>
Sobota	Helena
18.08.	<i>ob 7h za +Angelo in Franca Blazinšek, obl.</i>
NEDELJA	20. MED LETOM
19.08.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Janija Podmiljšak, obl.</i> <i>ob 10h za +Antonijo Verdel, obl.</i>

OB 19. NEDELJI MED LETOM

Judje so se tedaj
med seboj prepirali in govorili:
»Kako nam more ta dati
svoje meso jesti?«
Jezus jim je tedaj rekel:
»Resnično, resnično,
povem vam: Če ne jeste mesa
Sina človekovega in
ne pijete njegove krvi,
nimate življenja v sebi.
Kdor jé moje meso in
pije mojo kri, ima večno
življenje
in jaz ga bom
obudil poslednji dan.
Kajti moje meso je resnična jed
in moja kri resnična pijača.
Kdor jé moje meso in
pije mojo kri,
ostaja v meni in jaz v njem.

(Jn 6,52–56)

Jn 6,51–58

HRANA Z BOŽJE IN ČLOVEŠKE MIZE

Pojedina je bila pri orientalskih narodih glavna točka povabila in gostoljubnosti. Je eno najstarejših znamenj skupnosti in ljubeznivega sprejema. Jestí je osnovna potreba, gostija – pojedina, pa je rezultat kulture. Gostija je dejanje gostoljubja, ne služi samo za potešitev lakote.

V današnjih časih pomanjkanja časa in pridobitništva je jed postala spet samo osnovna življenjska potreba, ne pa priložnost, ko se utrjuje skupnost. Menze, restavracije s hitro prehrano in kioski s hrano, kjer človek mimogrede nekaj vrže vase, povzročijo, da je človek v množici popolnoma osamljen.

Starejši so dobro vedeli, zakaj so zahtevali, da mora družina jesti skupaj, in nedeljsko kosilo je bilo prav tako slovesno kot skupna molitev. Prav zato je tudi po samostanih strog predpis, da morajo redovniki vselej jesti skupaj pri isti mizi.

Enako velja za evharistično gostijo: biti mora dejanje skupnosti, kar je lahko samo pri maši.

Poskrbeti moramo torej, da bomo s hrano krepili zavest medsebojne skupnosti in skupnosti z Bogom, pa naj bo to hrana z Božje ali s človeške mize. V družinskem življenju in v našem odnosu do Boga mora delovati neke vrste osmoza. Kaj je to? Prehajanje vode ali drugih hranilnih snovi skozi celično membrano; od tam, kjer je je veliko več, prehaja tja, kjer je je manj.

Mislím, da je slabenje zavesti odnosa do evharistične daritve pogojeno s slabo zavestjo potrebnosti obrednega obhajanja okrog družinske mize (vsak razlog in izgovor je dober, da smo odsotni od skupnega obeda ali da ga predčasno zapuščamo).

Tudi med Jezusom in poslušalci je šlo za neke vrste osmozo: »Jaz sem živi kruh ... Kdor mene uživa, bo živel vekomaj!«

Apostolsko delo je odvisno od svetosti, brez katere se lahko naredi velike korake na stranpot (Gregor Veliki).

V TEM TEDNU OBHAJAMO PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA

Lk 1,39–56

OBLJUBA POVELIČANJA VELJA TUDI ZA NAS

Praznik Marijinega vnebovzetja ali veliki šmaren, kakor je med nami še bolj poznan, je zelo močno vstopil med resnice naše vere in ji dal močan pečat. Množice do zadnjega kotička napolnijo Marijine božje poti in druga svetišča. Kristjani smo namreč ob praznovanju Marijine poveličanosti v nebeški slavi polni veselja, polni prekipevajoče radosti, ki jo moramo izraziti v romanju, v petju Marijinih pesmi in v zahvaljevanju Bogu, ki tako čudovito skrbi za vse, ki se njemu izročajo. Prepevamo Mariji in slavimo Boga Očeta, da je na Božji materi že uresničil Jezusovo obljubo, da je v hiši njegovega Očeta veliko bivališč in da bo zopet prišel in nas k sebi vzel, da bomo tudi mi tam, kjer je on. Zato danes naše oči napolnjuje podoba žene, ki je ogrnjena s soncem, pod njenimi nogami je mesec, na njeni glavi pa je venec iz dvanajstih zvezd. Žena je odeta v lepoto, žena je polna svetlobe. Poveličanost te žene, poveličanost Božje matere Marije je izpolnitev Božjih obljub.

Obenem pa smo kristjani ob današnjem praznovanju polni veselja tudi zaradi tega, ker se v svoji veri zavedamo, da je Marija samo prva predstavnikinja človeškega rodu, ki je deležna polnosti bivanja v nebeški slavi, ki je poveličana. Obljuba poveličanja velja tudi za vse nas. Tudi nas vse bo Jezus sam odvedel v Očetovo hišo. Ko se torej danes oziramo v Marijo in jo slavimo kot poveličano nad vsa nebesa, se oziramo tudi v svojo prihodnost. Tudi mi smo po Božji dobroti ustvarjeni za poveličanost, tudi mi smo po Jezusovi ljubezni odrešeni in poklicani v svetlobo, v luč, v kakršni že prebiva Marija. In to upanje je močnejše od vsega, kar nam more življenje postaviti na pot. Upanje, ki živi iz Jezusovega trpljenja in vstajenja, upanje, ki se hrani iz Marijine nebeške slave, je močnejše tudi od smrti same. In zato je tako neuničljivo, je nezlomljivo. Bratje in sestre, bodimo ljudje upanja, bodimo ljudje prihodnosti, zagotovilo poveličanosti človeškega življenja ohranjajmo živo v sebi.

ZAČASNI VEROUČNI URNIK 2018/19:

SREDA

14.00 – 14.45	3. r.
14.45 – 15.30	2. r.
15.30 – 16.15	2. r.
16.15 – 17.00	1. r.
17.00 – 17.45	5. r.

PETEK

13.00 – 13.45	7. r.
13.45 – 14.30	4. r.
14.30 – 15.15	8. r.
15.15 – 16.00	9. r.
16.00 – 16.45	6. r.

Za dokončno uskladitev se boste dogovorili z g. katehistinjo Stanko.
Vpisnice za 1. razred že lahko dvignete v zakristiji ali v župnišču.